



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **FIRESI s.r.o.**, IČO: 29188024
sídlem Lidická kolonie 1108/47, 586 01 Jihlava
zastoupená advokátem Mgr. Miroslavem Šianským
sídlem Mácova 520/62, 621 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2024, č. j. MZP/2023/240/1989

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zčásti změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Havlíčkův Brod (dále též „ČIŽP“ či „inspekce“) ze dne 29. 8. 2023 č. j. ČIŽP/46/2023/4998 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ či „rozhodnutí inspekce“). Rozhodnutím inspekce byla žalobkyně jako kontrolovaná osoba uznána vinnou z přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), jehož se dopustila

tím, že v průběhu dvou inspekčních kontrol zahájených ve dnech 23. 6. 2022 a 25. 11. 2022 neposkytl údaje a listiny vztahující se k předmětu zahájených kontrol v rozsahu, jak byly specifikovány a vyžádány v rámci záznamů o kontrolních úkonech (dílčích protokolů) č. j. ČIŽP/46/2022/6968 ze dne 27. 1. 2023 a č. j. ČIŽP/46/2022/6969 ze dne 27. 1. 2023, za což jí byla podle § 15 odst. 2 kontrolního řádu uložena pokuta ve výši 250 000 Kč, a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „PřesZ“), ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.

II. Dosavadní průběh řízení a napadené rozhodnutí

2. Dne 23. 6. 2022 ČIŽP zahájila na základě § 23 písm. a) zákona č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění účinném do 22. 3. 2023 (dále jen „zákon č. 73/2012 Sb.“), u žalobkyně kontrolu. V rámci kontroly byla žalobkyně dopisem ze dne 12. 8. 2022 vyzvána k doložení smlouvy s ČEZ, a. s., o provedení recyklace (zneškodnění) halonů vyřazených ze stabilních hasicích zařízení Jaderné elektrárny Dukovany (dále „JE Dukovany“), spolu s poučením o povinnosti umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených v kontrolním řádu a poskytovat k tomu potřebnou součinnost s tím, že nesplněním některé z povinností podle § 10 odst. 2 citovaného zákona, by naplnila skutkovou podstatu přestupku uvedeného v § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, za který lze podle § 15 odst. 2 téhož zákona uložit pokutu až do výše 500 000 Kč.
3. Dne 25. 11. 2022 uskutečnila ČIŽP v provozovně žalobkyně, a následně i v areálu JE Dukovany místní šetření (vedle dalšího) se zjištěním, že na žádném z uvedených míst se tlakové nádoby s obsahem halonu nenachází. Později byla žalobkyně v rámci záznamu o kontrolních úkonech ze dne 27. 1. 2023 vyzvána k poskytnutí řady dalších podkladů (listin a údajů) vedle evidence všech třetích osob, kterým v roce 2022 předávala halon 1301, listin, na základě kterých se toto předání uskutečnilo, listin dokladujících předání veškerého halonu, který byl dříve (původně) součástí stabilních hasicích zařízení v JE Dukovany, včetně uvedení údajů o jednotlivých datech předání a hmotnosti předaného halonu 1301, sdělení, na základě jakého povolení či certifikátu halon před předáním skladovala ve skladu technických plynů v JE Dukovany.
4. Stejně tak dne 25. 11. 2022 zahájila ČIŽP u žalobkyně souběžně druhou kontrolu na základě § 134 odst. 1 písm. a) zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 541/2020 Sb.“). V záznamu o kontrolních úkonech ze dne 27. 1. 2023 byla žalobkyně vyzvána k poskytnutí dalších podkladů, vedle dalšího též smlouvy s NUVIA a.s., IČO 255 06 331 (dále jen „NUVIA a.s.“) vztahující se k halonu 1301 pocházejícímu z JE Dukovany a k doložení dat jednotlivých předání halonu 1301 třetí osobě.
5. Žalobkyně v rámci podání ze dne 10. 2. 2023 část vyžádaných podkladů předložila. Dále však uvedla, že nemá právní povinnost vést evidenci osob, kterým v roce 2022 předávala halon 1301, ani listiny, na jejichž základě se tak uskutečnilo, ani sdělovat ČIŽP své obchodní partnery.
6. V návaznosti na neposkytnutí údajů a dokumentů vztahujících se k předmětu první a druhé kontroly, jak byly specifikovány a požadovány v dílčích protokolech, ČIŽP jednání žalobkyně vyhodnotila jako protiprávní jednání naplňující skutkovou podstatu přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. Dne 17. 7. 2023 využila žalobkyně práva

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

nahlízet do spisu, kdy jí ČIŽP k její žádosti opatřila kopie všech uvedených dokumentů tvořících spis v předmětné věci. Žalobkyně ve svém vyjádření ze dne 18. 7. 2023 nejprve obsáhle zopakovala dřívější námitky proti postupům ČIŽP v rámci kontrolní činnosti s tím, že jí vyžádané údaje a dokumenty nejsou významné pro kontrolu plnění povinností na úseku ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země, ani na úseku odpadového hospodářství. S odkazy na judikaturu se dovolávala zejména práva nevypovídat ve vlastní neprospěch; k tomu navrhla doplnění dokazování obsahem dalších spisů vedených ČIŽP v souvislosti s likvidací halonu 1301 pocházejícího z JE Dukovany a závěrem svého přípisu požadovala zastavení předmětného přestupkového řízení.

7. Inspekce v prvostupňovém rozhodnutí výrokem I. uznala žalobkyni vinnou, že „jako kontrolovaná osoba v průběhu probíhající kontroly zahájené ČIŽP dne 23. 6. 2022 v provozovně obviněného na adrese Lidická kolonie 1108/47, 586 01 Jihlava, předložením průkazu kontrolujícího, nedoložil ČIŽP ve lhůtě do 10. 2. 2023 (ani do dne vydání tohoto rozhodnutí) údaje a dokumenty požadované ČIŽP v záznamu o kontrolních úkonech č.j. ČIŽP/46/2022/6968 ze dne 27. 1. 2023, konkrétně nedoložil evidenci všech třetích osob, kterým obviněný v roce 2022 předával halon 1301, nedoložil listiny, na základě kterých se předání halonu 1301 uskutečnilo, nedoložil listiny dokladující předání veškerého množství halonu 1301, který byl dříve součástí systému stabilního hasicího zařízení Jaderné elektrárny Dukovany, obviněným v roce 2022 třetí osobě, resp. všem takovým osobám, pokud nebyla pouze jedna, nedoložil údaje o jednotlivých datech předání tohoto halonu a hmotnosti předaného halonu 1301, ani nesdělil, na základě jakého povolení či certifikátu halon 1301 skladoval ve skladu technických plynů Jaderné elektrárny Dukovany, a dále jako kontrolovaná osoba v průběhu probíhající kontroly zahájené ČIŽP dne 25. 11. 2022 v provozovně obviněného na adrese Lidická kolonie 1108/47, 586 01 Jihlava, předložením průkazu kontrolujícího, nedoložil ČIŽP ve lhůtě do 13. 2. 2023 (ani do dne vydání tohoto rozhodnutí) údaje a dokumenty požadované ČIŽP v záznamu o kontrolních úkonech č.j. ČIŽP/46/2022/6969 ze dne 27. 1. 2023, konkrétně nedoložil smlouvu uzavřenou mezi obviněným a společností NUVIA a.s., Třebíč, IČ 255 06 331, vztahující se k halonu 1301, který pocházel z Jaderné elektrárny Dukovany, ani nedoložil data jednotlivých předání halonu 1301 třetí osobě, a nesplnil tak svou povinnost stanovenou v § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost...“, čímž spáchala přestupek dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu a byla jí uložena pokuta ve výši 250 000 Kč. Výrokem II. pak byla žalobkyni uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
8. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně obsáhlé odvolání. Odvolací námitky (s výjimkou jedné) žalovaný shledal nedůvodnými. Žalovaný zopakoval, že obě inspekční kontroly byly zahájeny v souvislosti s náhradou stabilních hasicích zařízení v JE Dukovany s tím, že v těchto původně obsažený a posléze vyřazený halon 1301 (CF₃Br, bromtrifluormethan) v množství 16.402 kg je regulovanou látkou s potenciálem poškozování ozonové vrstvy 10,0. Žalovaný setrval na závěrech uvedených v rozhodnutí inspekce, že žalobkyně neposkytla potřebnou součinnost. Inspekce dostala své poučovací povinnosti dle § 4 odst. 2 správního řádu, v řízení žalovaný neshledal ani porušení zákazu sebeobviňování. Jako důvodné shledal námitky stran nesdělení inspekci, na základě jakého povolení či certifikátu žalobkyně skladovala halon 1301 ve skladu technických plynů JE Dukovany. V důsledku podaného odvolání tak žalovaný v napadeném rozhodnutí výrokem I. rozhodl, že ve výroku I. rozhodnutí ČIŽP se popis skutků ve znění „nedoložil ČIŽP ve lhůtě do 10. 2. 2023 (ani do dne vydání tohoto rozhodnutí) údaje a dokumenty požadované ČIŽP

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

v záznamu o kontrolních úkonech č.j. ČIŽP/46/2022/6968 ze dne 27. 1. 2023, konkrétně nedoložil evidenci všech třetích osob, kterým obviněný v roce 2022 předával halon 1301, nedoložil listiny, na základě kterých se předání halonu 1301 uskutečnilo, nedoložil listiny dokladující předání veškerého množství halonu 1301, který byl dříve součástí systému stabilního hasicího zařízení Jaderné elektrárny Dukovany, obviněným v roce 2022 třetí osobě, resp. všem takovým osobám, pokud nebyla pouze jedna, nedoložil údaje o jednotlivých datech předání tohoto halonu a hmotnosti předaného halonu 1301, ani nesdělil, na základě jakého povolení či certifikátu halon 1301 skladoval ve skladu technických plynů Jaderné elektrárny Dukovany, a dále jako kontrolovaná osoba v průběhu probíhající kontroly zahájené ČIŽP dne 25. 11. 2022 v provozovně obviněného na adrese Lidická kolonie 1108/47, 586 01 Jihlava, předložením průkazu kontrolujícího, nedoložil ČIŽP ve lhůtě do 13. 2. 2023 (ani do dne vydání tohoto rozhodnutí) údaje a dokumenty požadované ČIŽP v záznamu o kontrolních úkonech č. j. ČIŽP/46/2022/6969 ze dne 27. 1. 2023, konkrétně nedoložil smlouvu uzavřenou mezi obviněným a společností NUVIA a.s., Třebíč, IČ 255 06 331, vztahující se k halonu 1301, který pocházel z Jaderné elektrárny Dukovany, ani nedoložil data jednotlivých předání halonu 1301 třetí osobě, a nesplnil tak svou povinnost stanovenou v § 10 odst. 2 kontrolního řádu Kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost...,“ nahrazuje textem ve znění „nedoložil ve stanovené lhůtě do 10. 2. 2023, až do obdržení příkazu č.j. ČIŽP/46/2023/2335 dne 15. 6. 2023, údaje a dokumenty požadované ČIŽP v záznamu o kontrolních úkonech č. j. ČIŽP/46/2022/6968 ze dne 27. 1. 2023, konkrétně nedoložil evidenci všech třetích osob, kterým v roce 2022 předával halon 1301, nedoložil listiny, na základě kterých se předání halonu 1301 uskutečnilo, nedoložil listiny dokladující předání veškerého množství halonu 1301, který byl dříve součástí systému stabilního hasicího zařízení Jaderné elektrárny Dukovany, v roce 2022 třetí osobě, resp. všem takovým osobám, pokud nebyla pouze jedna, nedoložil údaje o jednotlivých datech předání tohoto halonu a hmotnosti předaného halonu 1301, a dále jako kontrolovaná osoba v průběhu probíhající kontroly zahájené ČIŽP dne 25. 11. 2022 nedoložil ve stanovené lhůtě do 13. 2. 2023, až do obdržení příkazu dne 15. 6. 2023, údaje a dokumenty požadované ČIŽP v záznamu o kontrolních úkonech č. j. ČIŽP/46/2022/6969 ze dne 27. 1. 2023, konkrétně nedoložil smlouvu uzavřenou se společností NUVIA a.s., Třebíč, IČO 255 06 331, resp. přesněji s konsorciem SHHZ NUVIA – SMP, vztahující se k halonu 1301 z Jaderné elektrárny Dukovany, ani nedoložil data jeho jednotlivých předání třetí osobě, a tímto nesplnil povinnost stanovenou v § 10 odst. 2 kontrolního řádu – umožnit kontrolujícím výkon jejich oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost –“. Současně žalovaný až na samý konec výroku I. vložil nový odstavec ve znění „Jednání obviněného spočívající v nesdělení ČIŽP ve lhůtě do 10. 2. 2023, na základě jakého povolení či certifikátu halon 1301 skladoval ve skladu technických plynů Jaderné elektrárny Dukovany, není přestupkem, a proto se řízení o tomto jednotlivém skutku podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. zastavuje.“ Současně žalovaný snížil žalobkyni uloženou pokutu z původních 250 000 Kč na 200 000 Kč.

III. Žaloba

9. Žalobkyně v žalobě nejprve zrekapitulovala dosavadní průběh řízení a uplatnila šest žalobních bodů. V prvním žalobním bodě namítla, že žalovaný věc nesprávně právně posoudil, neboť aplikoval části § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 73/2012 Sb. a prováděcí vyhlášky č. 257/2012 Sb., o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů, ve znění účinném do 22. 8. 2023 (dále jen „vyhláška č. 257/2012 Sb.“) jako právní úpravu, která na věc nedopadá.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

10. Na činnost žalobkyně dopadá pouze § 10 odst. 2 písm. g) zákona č. 73/2012 Sb., upravující skladování halonů pro potřeby jejich kritického použití, a pouze ustanovení prováděcí vyhlášky č. 257/2012 Sb., která jsou s ním spojená. Postupy při skladování halonů pro potřeby jejich kritického použití však tato vyhláška neupravuje.
11. Žalobkyně neprováděla recyklaci hasicích přístrojů ani systémů protipožární ochrany, přičemž recyklaci halonu neprováděla vůbec. Správní orgány žádné provádění recyklace halonu žalobkyní nezjistily a neuvedly, že by tak žalobkyně činila. Pokud by recyklaci halonu prováděla sama, spáchala by tím přestupek ve smyslu § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 73/2012 Sb. Pokud by recyklaci halonu zadala jiné osobě, navíc v tak enormním množství, správní orgán by to nepochybně zjistil z obsahu měsíčních hlášení o evidenci regulovaných látek, poskytovaných žalovanému podle § 17a odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. v souvislosti s čl. 6 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 ze dne 16. 4. 2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006 (dále jen „nařízení č. 517/2014“). K ničemu takovému však nedošlo. Správní orgány se tak ve svých rozhodnutích dovolávaly povinností, které žalobkyně podle právní úpravy neměla, protože neprováděla činnost, s níž by právní úprava takové povinnosti spojovala. Žalobkyně tak spatřuje vadu napadeného rozhodnutí v absenci zjištění skutkového stavu a právního posouzení. Žalobkyně tedy neměla právní normou uloženou povinnost vést předmětné listiny, a proto ani neměla povinnost tyto listiny inspekci doložit.
12. V druhém žalobním bodě žalobkyně namítla, že žalovaný věc nesprávně právně posoudil, neboť nesprávně aplikoval a interpretoval § 10 odst. 2 kontrolního řádu.
13. Žalobkyně se předně vyjádřila k právní úpravě a poukázala na důvodovou zprávu k vymezení pojmu kontrolní činnost. K otázce předmětu výkonu kontrolní činnosti orgánů veřejné moci v režimu kontrolního řádu na podporu své argumentace odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, sp. zn. 6 As 103/2018, z něhož dovodila závěr, že kontrola ve smyslu kontrolního řádu spočívá ve zjišťování, jak kontrolovaná osoba plní povinnosti, které jí vyplývají z jiných právních předpisů nebo které jí byly uloženy na základě těchto předpisů, tedy povinnosti určitým způsobem autoritativně stanovené. Dále poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2011, č. j. 5 Aps 4/2011-326, jehož závěry jsou podle ní zcela příléhavé i na danou věc.
14. Uzavřela, že inspekce nebyla oprávněna vymáhat, aby jí žalobkyně předložila listiny, na základě kterých se předání halonu 1301 uskutečnilo; listiny dokladující předání veškerého množství halonu 1301, který byl dříve součástí systému stabilního hasicího zařízení JE Dukovany, žalobkyní v roce 2022 třetí osobě, resp. všem takovým osobám, pokud nebyla pouze jedna; údaje o jednotlivých datech předání tohoto halonu a hmotnosti předaného halonu 1301; smlouvu uzavřenou mezi žalobkyní a společností NUVIA a.s., vztahující se k halonu 1301, který pocházel z JE Dukovany; data jednotlivých předání halonu 1301 třetí osobě. Žalobkyně neměla povinnost poskytnout ČÍŽP součinnost s vydáním listin.
15. Tím, že inspekce vymáhala po žalobkyni listiny, které nebyla povinna jí vydat, porušila zákaz sebeobviňování v latentní podobě. Žalovaný pak zatížil napadené rozhodnutí vadou, že tuto okolnost pominul. V tomto směru žalobkyně odkázala na rozsudek ESLP ve věci *Abu Bakah Jalloh proti Německu*, sp. zn. 548100/00 ze dne 11. 7. 2006. Zákaz nutit k sebeobviňování se dle žalobkyně nevztahuje pouze na výpověď, ale i na poskytování (soukromoprávních) informací a listin, jejich vedení a vydání.

16. Žalobkyně na podporu své argumentace odkázala na řízení vedené pod sp. zn. ZN/ČIŽP/46/1963/2023, na které poukazovala již v rámci svého odvolání, a předložila protokol o ústním jednání ze dne 5. 10. 2023.
17. O tom, že si dokonce i inspekce před vydáním svého rozhodnutí uvědomila absenci zákonného základu některých svých požadavků na předložení listin, které uplatnila vůči žalobkyni, vypovídá dle žalobkyně i to, že je do katalogu neposkytnutých informací ve výroku prvostupňového rozhodnutí sama nezařadila.
18. Ve třetím žalobním bodě žalobkyně namítla, že žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí, ačkoliv inspekce v rozporu se svou zákonnou povinností dle § 4 odst. 3 správního řádu neposkytla žalobkyni poučení o jejích povinnostech, přestože o poučení opakovaně výslovně žádala.
19. Žalobkyně opakovaně žádala inspekci o poučení, na základě jaké konkrétní právní úpravy má povinnost vydat vyžadované listiny a informace. Žalobkyni se nedostalo požadovaného poučení v řízení ani v prvostupňovém rozhodnutí. Rovněž se neztotožnila s konstatováním žalovaného, že žalobkyně právním laikem není. Předmětnou znalost příslušného pramene práva totiž zcela evidentně neměla ani inspekce, když tento pramen práva neuvedla ani ve svém rozhodnutí, a navíc když předmětné jednání žalobkyně posoudila jako přestupek, ačkoliv jím nebylo. Teprve žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobkyni poučil o povinnosti podle přílohy č. 5 k vyhlášce č. 257/2012 Sb. Tímto postupem správní orgány žalobkyni zkrátily na jejích právech a zatížily řízení vadou, která měla vliv na nezákonnost napadeného rozhodnutí.
20. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v absenci uvedení důvodů snížení uložené pokuty právě o 50 000 Kč. Ani prvostupňové rozhodnutí přitom neobsahovalo konkrétní odůvodnění výše uložené pokuty. Inspekci uvedené kusé odůvodnění, a především vysoká míra společenské nebezpečnosti deliktního jednání žalobkyně, je v rozporu s odůvodněním uvedeným v napadeném rozhodnutí. Proč a na základě jakého úsudku ČIŽP zvolila částku 250 000 Kč, není v prvostupňovém rozhodnutí uvedeno. Stejně tak není v napadeném rozhodnutí uvedeno, proč a na základě jakého úsudku žalovaný usoudil, že právě částka 50 000 Kč, o kterou snížil výši pokuty v souvislosti se zastavením řízení pro jeden skutek, je adekvátní snížení vysoké společenské nebezpečnosti velmi závažného a hrubého porušení zákona ze strany žalobkyně. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze uvedl, že přistoupil ke zrušení předmětné části výroku I. rozhodnutí inspekce a řízení o tomto jednotlivém skutku podle § 86 odst. 1 písm. a) PřesZ zastavil, což je dle žalobkyně důvodem pro adekvátní snížení výše trestu. Co považoval za měřítko adekvátnosti trestu, však žalovaný nevyjevil.
21. Samu vysokou společenskou nebezpečnost velmi závažného a hrubého porušení zákona žalovaný v napadeném rozhodnutí relativizoval, resp. popřel svým vyjádřením na straně 10 napadeného rozhodnutí. Povinností žalobkyně není poskytovat komplexní informace, ale pouze ty listiny a informace, které jí ukládá právní úprava. Ani správní orgány nezjistily z úřední povinnosti údaje, které byly obsahem příslušného podání žalobkyně a příslušných zákonem uložených hlášení, a nezjistily tak skutečnosti, jejichž znalost je nezbytná pro zjištění dodržení stanovených povinností.
22. V pátém žalobním bodě žalobkyně namítla porušení zákazu trestání *ne bis in idem*. Žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí, ačkoliv v jeho výroku je jako skutek, kterým žalobkyně

porušila svou právní povinnost, uvedeno dvakrát jedno a totéž jednání. Za oba tyto skutky však byla žalobkyni uložena pokuta. Výše pokuty je nepřezkoumatelná.

23. Žalobkyně byla shledána vinnou za dva skutky, a to že nedoložila údaje o jednotlivých datech předání halonu a hmotnosti předaného halonu 1301, a dále že nedoložila data jednotlivých předání halonu 1301 třetí osobě. Předmětná jednání jsou však totožná, jediný rozdíl mezi nimi je ten, že se jich žalobkyně dopustila vůči odlišným oddělením ČIŽP (oddělení ochrany ovzduší a oddělení odpadového hospodářství). S ohledem na totožnost dvou skutků, které byly posouzeny jako přestupek, došlo potvrzujícím výrokem napadeného rozhodnutí k porušení zásady *ne bis in idem*. ČIŽP za výše uvedená jednání, bez rozlišení výše pokuty pro jednotlivá jednání, uložila pokutu ve výši 250 000 Kč, přičemž žalovaný v napadeném rozhodnutí pochybení ČIŽP aproboval. Je však zcela zjevné, že pochybil, když ve výši jím uložené pokuty nezohlednil výše uvedenou skutečnost.
24. V šestém žalobním bodě žalobkyně namítla, že žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žalobkyni uložena pokuta za skutky, přestože podle žalovaného nejsou přestupkem.
25. Všechny listiny žalobkyně zaslala ČIŽP svým podáním ze dne 10. 2. 2023. Kromě toho zasílala měsíční hlášení evidence stavu regulovaných látek v zákonných lhůtách žalovanému. Pokud tedy inspekce i žalovaný mohli informace vyčíst z předmětných listin, bylo na místě, aby posoudili jednání žalobkyně tak, jak to žalovaný učinil ve vztahu k požadavku na sdělení, na základě jakého povolení/certifikátu žalobkyně halon skladovala ve skladu technických plynů v JE Dukovany. Inspekce ani žalovaný však informaci o předání veškerého množství halonu 1301 třetí osobě a datech jednotlivých předání halonu 1301 třetí osobě neověřili, resp. nezjistili, a ačkoliv to nebylo na místě, žalobkyni uložili za předmětné jednání pokutu. Oba správní orgány tedy v rozporu se svou povinností nepostupovaly tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti dle § 3 správního řádu a nezískaly jimi požadované údaje z úřední evidence podle § 6 odst. 2 téhož zákona, ačkoliv jim žalobkyně údaje v řízení poskytla. Stejně tak nezjistily skutečnosti známé jim z jejich úřední činnosti, které byly v její prospěch.
26. Kromě toho trpí napadené rozhodnutí vnitřním rozporem, neboť typově totožné jednání žalobkyně žalovaný posoudil kvalitativně rozdílně.
27. Závěrem žalobkyně uvedla, že rozhodnutí inspekce je v podstatné části postiženo zcela stejnými vadami, jako napadené rozhodnutí, a proto je na místě postup podle § 78 odst. 3 s. ř. s.

IV. Vyjádření žalovaného

28. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Setrval na závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění plně odkázal.
29. K prvnímu žalobnímu bodu konstatoval, že kontroly byly zahájeny v souvislosti s náhradou stabilních hasicích zařízení v JE Dukovany, přičemž vyřazený halon 1301 je regulovanou látkou. Kontrolní činnost ČIŽP spočívala především v prošetření, kdo, kde, kdy a jak s demontovanými tlakovými lahvemi s obsahem halonu 1301 z JE Dukovany zacházel nebo zachází, neboť s regulovanými látkami mohou nakládat výhradně kvalifikované osoby disponující příslušnou certifikací.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

30. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobkyně, že jedinou činností, kterou realizovala ve vztahu k halonu z JE Dukovany, bylo skladování halonů pro potřeby jejich kritického použití; v podrobnostech odkázal na zjištění obsažená ve správním spisu.
31. Žalovaný rovněž odmítl názor žalobkyně, že se na její činnost vyhláška č. 257/2012 Sb. vůbec nevztahovala a odkázal na stranu 7 prvostupňového rozhodnutí. Dále poukázal na znění čl. 3 bodu 23) nařízení (ES) č. 1005/2009 a doplnil, že v předmětných rozhodnutích není uvedeno, že žalobkyně prováděla vlastní recyklaci hasicího zařízení v JE Dukovany, nýbrž že po demontáži převzala hasivo (tlakové lahve s halonem 1301, které byly původně součástí systému protipožární ochrany) v režimu znovuzískání regulované látky.
32. K druhému žalobnímu bodu žalovaný odkázal na stranu 9 napadeného rozhodnutí a připomněl, že žalobkyně nesplnila povinnost umožnit kontrolujícím výkon jejich oprávnění podle § 8 písm. c) kontrolního řádu. Zopakoval důvody, pro které byly předmětné kontroly zahájeny. Žalobkyně byla opakovaně vyzývána k doložení konkrétních dokladů, požadované listiny a informace však neposkytla. V situaci, kdy kontrolovaná osoba neplní povinnost součinnosti, nelze relevantně zjistit skutkový stav věci a ten následně porovnat se stavem žádoucím. Na podporu své argumentace odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2018, č. j. 4 As 92/2018–35, ze dne 20. 11. 2019, č. j. 8 As 300/2018–35 a ze dne 7. 4. 2021, č. j. 8 As 102/2019–31). Naproti tomu žalobkyní citované rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 As 103/2018–53 a ze dne 22. 9. 2011, č. j. 5 Aps 4/2011–326 nejsou podle žalovaného na projednávaný případ nikterak přílehlavé.
33. K otázce namítaného porušení zákazu sebeobviňování žalovaný odkázal na stranu 11 napadeného rozhodnutí, kde se s touto námitkou vypořádal. Zdůraznil, že obě napadená rozhodnutí nepředjímají žádné závěry, co se týče možného porušení právních předpisů k ochraně životního prostředí, přičemž v podrobnostech odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2015 č. j. 6 As 159/2014–52, ze dne 19. 9. 2018 č. j. 1 As 336/2017–55 či ze dne 21. 6. 2016 č. j. 4 As 29/2016–47.
34. Ke třetímu žalobnímu bodu žalovaný odkázal na stranu 9 napadeného rozhodnutí. Poučení o povinnosti umožnit kontrolujícím výkon jeho oprávnění stanovených v kontrolním řádu a poskytovat potřebnou součinnost bylo obsaženo už ve výzvě ze dne 12. 8. 2022, opětovně bylo zopakováno v záznamu o kontrolních úkonech ze dne 10. 10. 2022 a stejně tak i ve vyznění o dalším postupu po podání odporu ze dne 4. 7. 2023. Učiněné poučení kontrolované osoby, která je certifikovanou osobou disponující souhlasem s provozem zařízení ke sběru, výkupu a využívání odpadů, čímž je nevyhnutelně obeznámena s právní úpravou týkající se činností v oblasti regulovaných látek, shledal žalovaný dostatečným. S odkazem na odůvodnění rozhodnutí ev. č. ENV/2018/56120 ze dne 5. 9. 2018 uzavřel, že pro žalobkyni nemohlo být uplatnění přílohy č. 5 k vyhlášce č. 257/2012 Sb., nijak překvapující.
35. Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný odkázal na stranu 6 napadeného rozhodnutí, kde se otázkou přezkoumatelnosti rozhodnutí inspekce zabýval. Protiprávní jednání žalobkyně bylo vyhodnoceno jako vysoce společensky nebezpečné, neboť jde o nerespektování povinné součinnosti hned několika skutky v rámci dvou kontrol. Poukázal na detekovanou přítěžující okolnost a uzavřel, že jednání žalobkyně bylo svévolné.

36. Uložená pokuta slouží jako represivní prostředek za jednání, které je v rozporu s hmotněprávními povinnostmi stanovenými v kontrolním řádu, k vynucení plnění potřebných povinností kontrolované osoby a zabránění dalšího narušení výkonu nebo dokonce zmaření obou kontrol. Nedoložení vyžádaných údajů a listin ve stanovených lhůtách má povahu trvajících přestupku, kdy žalobkyně jejich včasným nedoložením vyvolala protiprávní stav a tento posléze udržovala, přičemž zákon postihuje i ono udržování. Žalovaný zdůraznil, že ke spáchání přestupku by došlo i v případě pozdního dodání požadovaných údajů a listin. Pokutovaným jednáním žalobkyně fakticky mařila možnost kontrol nakládání s halonem déle než 4 měsíce, kdy by potenciálně mohly na životním prostředí vzniknout velké škody. Na podporu své argumentace pak odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2019, č. j. 1 As 175/2019–34.
37. V souvislosti se zastavením řízení o jednom jednotlivém skutku přistoupil žalovaný ke snížení pokuty z původních 250 000 Kč na 200 000 Kč. Dle žalovaného lze implicitně vyrozumět, že měřítkem přiměřeného snížení pokuty byl počet řešených (pokutovaných) skutků. Závěrem uvedl, že žalobkyně část výroku I. napadeného rozhodnutí, jíž byla výše pokuty snížena, ani nenapadla.
38. K pátému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že nepochybil, upřesnil-li ve výroku I. popis konkrétních skutkových okolností. Takové vymezení též s ohledem na časovou odlišnost obou skutků nemůže představovat porušení zákazu *ne bis in idem*.
39. Není pravdou, že totožnost požadovaných údajů při svém rozhodování nezohlednil. Výrok o vině zahrnuje nedoložení údajů a dokumentů ČIŽP v požadované lhůtě do 10. 2. 2023 v pěti bodech a nedoložení údajů a dokumentů ve lhůtě do 13. 2. 2023 ve dvou bodech. Jestliže v souvislosti se zastavením řízení o jednom skutku (toliko jednom z pěti bodů, na který měla žalobkyně adekvátně reagovat ve lhůtě do 10. 2. 2023) žalovaný proporcionálně snížil výši trestu z původních 250 000 Kč na 200 000 Kč, je evidentní, že bral v potaz i skutečnost, že jeden z bodů požadovaný v rámci obou kontrol byl takřka stejný.
40. K šestému žalobnímu bodu žalovaný zdůraznil, že žalobkyně byla uznána vinnou z přestupku a potrestána pokutou za neposkytnutí potřebné součinnosti v rámci dvou kontrol. Poukázal na stranu 10 napadeného rozhodnutí a uvedl, že žalobkyně na výzvy inspekce zdaleka nesdělila úplné informace, které měla o 16.402 kg halonu 1301 z JE Dukovany, jehož pohyb se ČIŽP snažila zmonitorovat. Konkrétně uvedl, že z měsíčních hlášení evidence stavu regulovaných látek, ani z provozního deníku nelze nikterak zjistit jednotlivá data předání halonu 1301, s údajem o hmotnosti halonu předaného konkrétní třetí osobě, resp. všem takovým osobám, pokud nebyla pouze jedna. Zároveň žalobkyně listiny, dokladující předání veškerého množství halonu 1301 z JE Dukovany třetí osobě, výslovně odmítla předložit. V okamžiku realizace (odkládané) fyzické prohlídky skladu technických plynů v areálu JE Dukovany dne 25. 11. 2023 se již na místě žádné tlakové láhve s halonem 1301 nenacházely. S demontovanými tlakovými lahvemi s obsahem regulované látky přitom nemůže nakládat kdokoli, ale pouze kvalifikované osoby disponující příslušnou certifikací. Tvrzení žalobkyně, že předala veškerý halon 1301 vyřazený z JE Dukovany v konkrétní dny bezpečně, tj. pouze oprávněným osobám, při trvalém odpírání součinnosti ze strany žalobkyně ověřit nelze.

V. Replika žalobkyně

41. Žalobkyně v replice nejprve zrekapitulovala nosnou argumentaci žalovaného a poté setrvala na svých vznesených námitkách. Nad rámec své argumentace obsažené v žalobě k prvnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

žalobnímu bodu dodala, že v žalobě netvrdila, že by se na její činnost vyhláška č. 257/2012 Sb., vůbec nevztahovala.

42. K druhému žalobnímu bodu žalobkyně doplnila, že překročení rozsahu výkonu oprávnění kontrolního orgánu stanoveného zákonem naráží na ústavně určené hranice.
43. Ke třetímu žalobnímu bodu žalobkyně uvedla, že její činnost nespočívala v nakládání s odpady ani ve znovuzískávání regulovaných látek a ani napadené rozhodnutí to výslovně neuvádí jako zjištěnou skutečnost, ale pouze jako zavádějící proklamaci. Žalobkyně má za to, že stejně tak jako poučovací povinnost soudu ve smyslu § 118a o.s.ř. není limitována kvalifikovaností právního zástupce, není takto limitována ani poučovací povinnost správního orgánu podle § 4 odst. 3 správního řádu. Žalobkyně poté poukázala na podání ze dne 29. 4. 2024 a protokol o kontrole ze dne 11. 6. 2024, které soudu předložila.
44. Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalobkyně zdůraznila, že žalovaný ve svém vyjádření uznal důvodnost vznesených námitek. Až ve vyjádření k žalobě účelově konstruuje, že zde byl jeden přestupek, avšak několik pokutovaných skutků, a že při stanovení výše pokuty zohlednil právě počet těchto skutků. Přesvědčení žalovaného o schopnostech/možnostech něco implicitně vyrozumět z odůvodnění napadeného rozhodnutí nemá oporu v právní úpravě. Nenapadením vyhovující části výroku žalobkyně ani explicitně, a dokonce ani implicitně neuznala žádnou část napadnutých částí rozhodnutí.
45. K pátému žalobnímu bodu žalobkyně uvedla, že žalovaný při své obraně manipuluje s obsahem napadeného rozhodnutí, resp. dezinterpretuje ho, a implicitně tak uznává i tento žalobní bod.
46. K šestému žalobnímu bodu žalobkyně uvedla, že tvrzení žalovaného je v rozporu s objektivní realitou. Na podporu své žalobní argumentace odkázala na podání ze dne 29. 4. 2024, protokol o kontrole ze dne 11. 6. 2024, provozní deník skladu halonů žalobkyně a měsíční hlášení evidence stavu regulovaných látek u žalobkyně za rok 2022.

VI. Jednání před soudem

47. Při ústním jednání před soudem, které se konalo dne 28. 11. 2024, účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobkyně v podrobnostech odkázala na žalobu i repliku a žalovaný podrobně zrekapituloval obsah napadeného rozhodnutí.
48. Pro nadbytečnost soud nepovažoval za potřebné provádět důkazy navrhované žalobkyní (*podání žalobce ze dne 29. 4. 2024 a protokol o kontrole ze dne 11. 6. 2024*), neboť se váží k jinému časovému období, než pro které je žalobkyně trestána. Stejně tak soud pro nadbytečnost zamítl žalobkyní navržený důkaz *protokol o ústním jednání ze dne 5. 10. 2023*. K posouzení důvodnosti žalobních námitek postačuje obsah správního spisu a v něm založených listin.
49. Soud shledal, že žalobkyní navržený důkaz *provozní deník skladu halonů společnosti FIRESI s.r.o. za rok 2022* je již obsahem správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

VII. Posouzení věci soudem

50. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Dále přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.

51. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
52. Podle § 8 písm. c) kontrolního řádu *je kontrolující v souvislosti s výkonem kontroly dále oprávněn požadovat poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby (dále jen „podklady“); v odůvodněných případech může kontrolující zajišťovat originální podklady.*
53. Podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu *je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.*
54. Podle § 15 odst. 1 kontrolního řádu *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že*
 - a) jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle § 10 odst. 2,*
 - b) jako povinná osoba nesplní povinnost podle § 10 odst. 3.*
55. Podle § 15 odst. 2 kontrolního řádu *za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 500 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. b) lze uložit pokutu do 200 000 Kč.*
56. Podle § 10 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb., *jen certifikovaná osoba může v oblasti fluorovaných skleníkových plynů vykonávat činnosti, které stanoví přímo použitelné předpisy Evropské unie.*
57. Podle § 10 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb., *jen certifikovaná osoba může v oblasti regulovaných látek vykonávat*
 - a) servis zařízení obsahujícího regulované látky,*
 - b) kontrolu těsnosti chladicích a klimatizačních zařízení obsahujících regulované látky,*
 - c) kontrolu těsnosti systémů požární ochrany obsahujících regulované látky,*
 - d) znovuzískávání regulovaných látek při recyklaci výrobků,*
 - e) regeneraci regulovaných látek,*
 - f) zneškodňování regulovaných látek, nebo*
 - g) skladování halonů pro potřeby jejich kritického použití podle přímo použitelných předpisů Evropské unie.*
58. Podle § 10 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb., *ve znění účinném od 23. 3. 2023, jen certifikovaná osoba může v oblasti fluorovaných skleníkových plynů vykonávat činnosti podle čl. 10 odst. 1 písm. a) až c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014.*
59. Podle § 10 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb., *ve znění účinném od 23. 3. 2023, jen certifikovaná osoba může v oblasti regulovaných látek vykonávat*
 - a) servis zařízení obsahujícího regulované látky,*
 - b) kontrolu těsnosti chladicích a klimatizačních zařízení obsahujících regulované látky, nebo*
 - c) kontrolu těsnosti systémů požární ochrany obsahujících regulované látky.*

60. Podle čl. 3 bodu 23) nařízení (ES) č. 1005/2009 se „znovuzískáním“ pro účely tohoto nařízení rozumí sběr a skladování regulovaných látek pocházejících z výrobků a zařízení nebo z nádob při jejich údržbě či opravě nebo před jejich likvidací.
61. Podle § 4 odst. 2 správního řádu *správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.*
62. Podle § 4 odst. 3 vyhlášky č. 257/2012 Sb. *postupy znovuzískávání regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů při recyklaci výrobků určených k požární ochraně, postup a způsob kontroly a evidence těchto látek jsou uvedeny v příloze č. 5 k této vyhlášce.*
63. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
64. Soud k některým obecně formulovaným žalobním bodům předně uvádí, že rozsah a kvalita soudního přezkumu se odvíjí od formulace žalobních bodů. Je to žalobkyně, která se domáhá přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí. Soud podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumává napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Je tak výlučně na žalobkyni, aby v žalobě konkrétně specifikovala skutkové a právní důvody, pro které se domáhá soudního přezkumu napadeného rozhodnutí. Neučiní-li tak, respektive uplatní-li námitku toliko v obecné rovině, soudu nezbude než žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat taktéž toliko v obecné rovině. Soud totiž není oprávněn a rovněž ani povinen žalobní body jakkoli usuzovat nebo je dovozovat. K obdobnému závěru dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78. Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobkyni dostane. Čím je žalobní bod (byť i vyhovující) obecnější, tím obecněji k němu může soud přistoupit a posuzovat jej. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobkyni žalobní argumentaci jakkoli dotvářel, nebo aby za žalobkyni spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by soud přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci advokáta žalobkyně. Konečně nelze přehlédnout ani to, že žalobkyně je v řízení zastoupena advokátem, tj. právním profesionálem, u něhož se předpokládá znalost právních předpisů a současně vyšší kvalita podání ve věci samé.
65. Žaloba působí zmatečně a je obtížné určit, proti čemu žalobkyně brojí a čeho se domáhá. Žalobkyně v rámci žalobních bodů místy pouze rekapituluje dosavadní průběh řízení, aniž by jakkoli polemizovala se způsobem vypořádání odvolacích námitek žalovaným. Za situace, kdy žalobkyně vůči vypořádání některých odvolacích námitek neuplatňuje konkrétní a relevantní argumentaci, závěry správních orgánů konkrétně nevyvrací, s jednotlivými úvahami správních orgánů přímo nepolemizuje, ale jen opakuje to, na co už bylo reagováno, se soudu neotvírá možnost, aby působil jako arbitr mezi konkurujícími argumenty. Role soudu tak zůstává v tom, aby přezkoumal, zda úvahy správních orgánů jsou racionální a logicky soudržné. Soud proto níže k některým námitkám, které neshledal důvodné, jen stručně uvádí argumentaci žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí, s níž se ztotožňuje, případně se vyjadřuje k některým dalším okolnostem.
66. V prvním žalobním bodě žalobkyně namítla, že žalovaný věc nesprávně právně posoudil, neboť aplikoval části § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 73/2012 Sb., a vyhlášky č. 257/2012 Sb., jako právní úpravu, která na věc nedopadá.

67. V nyní projednávané věci je však předmětem řízení jednání žalobkyně v průběhu kontrol, nikoliv samotné faktické nakládání s halonem pocházejícím z JE Dukovany. Touto optikou soud přistoupil i k vypořádání tohoto žalobního bodu. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2017, č. j. 6 As 83/2017-33 lze jen připomenout, že právě sankční ustanovení kontrolního řádu chrání „zájem na zajištění dosažení účelu kontroly, k němuž je třeba mimo jiné zejména poskytování součinnosti kontrolované nebo povinné osoby kontrolujícímu, a dále zájem na zajištění řádného a nerušeného průběhu kontroly“. Jejich cílem je přinutit kontrolovaný subjekt ke spolupráci při kontrole, odmítá-li ji dobrovolně. Jde v zásadě o obdobu pořádkové pokuty s tím rozdílem, že sankce není ukládána za porušení procesní povinnosti, nýbrž povinnosti hmotněprávní, tedy povinnosti vytvořit podmínky pro výkon kontroly a poskytovat při ní potřebnou součinnost, což je přesně ta povinnost, kterou žalobkyně porušila.
68. Žalobkyně svou argumentaci vystavěla na tom, že jedinou činností, kterou realizovala ve vztahu k halonu z JE Dukovany, bylo skladování halonů pro potřeby jejich kritického použití; neprováděla recyklaci hasicích přístrojů ani halonu, ani systémů protipožární ochrany. V řízení přitom nezpochybnila závěr žalovaného, že je podnikem ve smyslu čl. 3 bodu 26) písm. a) nařízení (ES) č. 1005/2009 a certifikovanou osobou podle § 10 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb., na základě dvou vydaných certifikátů oprávněnou mimo jiné znovuzískávat regulované látky při recyklaci výrobků a skladovat halony pro potřeby jejich kritického použití podle přímo použitelných předpisů EU.
69. Ze správního spisu plyne, že kontroly byly zahájeny v souvislosti s náhradou stabilních hasicích zařízení v JE Dukovany, kdy z nich vyřazený halon 1301 je regulovanou látkou. Inspekce provedla kontrolu za účelem prošetření, kdo, kde, kdy a jak s demontovanými tlakovými lahvemi s obsahem halonu 1301 z JE Dukovany zacházel nebo zachází.
70. V záznamu o kontrolních úkonech ze dne 27. 1. 2023, č. j. ČIŽP/46/2022/6968 je uvedeno, že „Kontrolovaná osoba k okolnostem týkajícím se halonu 1301, který byl demontován z hasebních úseků HÚ 1 až 12 na reaktorových blocích 1 až 4 Jaderné elektrárny Dukovany provozované společností ČEZ, a. s. uvedla následující sdělení: Kontrolovaná osoba uvedla, že neprováděla demontáž tlakových lahví s halonem 1301 (dále také „halon 1301“). Kontrolovaná osoba uvedla, že převzala po demontáži v prostoru JE Dukovany od ČEZu do svého vlastnictví všechny halon 1301 (dle sdělení kontrolované osoby ve formě výrobku). Kontrolovaná osoba uvedla, že má v JE Dukovany k dispozici od ČEZu na základě dohody k užívání sklad technických plynů, jehož součástí je provozní sklad halonů 1301. K otázce, za jakým účelem převzala kontrolovaná osoba od ČEZu halon 1301, kontrolovaná osoba uvedla – za účelem vlastnictví, tedy aby jej vlastnila. Kontrolovaná osoba uvedla, že vede evidenci příjmu a výdeje halonu 1301. Kontrolovaná osoba uvedla, že provedla odčerpání části halonu 1301 do vlastních nádob k provedení chemických rozborů akreditovanou laboratoří. Kontrolovaná osoba uvedla, že vlastní záznamy o odčerpání pro účely chemického rozboru včetně dokladu o předání vzorku laboratoři. Kontrolovaná osoba uvedla, že vzorek byl kontrolovanou osobou zvolen náhodně z každého reaktorového bloku kvalifikovaným odhadem. Kontrolovaná osoba uvedla, že veškerý halon 1301 převzatý od ČEZu byl kvalitativně stejný. Kontrolovaná osoba uvedla, že ke dni 25. 11. 2022 již žádný halon 1301 převzatý od ČEZu nevlastní. Kontrolovaná osoba uvedla, že veškerý halon 1301 převzatý od ČEZu byl kontrolovanou osobou předán třetí osobě ve formě výrobku, k čemuž existuje doklad o předání. Kontrolovaná osoba uvedla, že předání halonu 1301 bylo realizováno s třetí osobou na základě písemné dohody. Kontrolovaná osoba uvedla, že do skladu technických plynů (v areálu JE Dukovany), jehož součástí je provozní sklad halonů 1301, byl

postupně ukládán halon 1301, který byl i postupně předáván třetí osobě v tomto skladu. Kontrolovaná osoba uvedla, že v žádném okamžiku nebyl halon 1301 převzatý od ČEZu v provozovně Jihlava.“ (podtržení doplněno soudem). Z výše uvedeného plyne, že žalobkyně převzala po demontáži v prostoru JE Dukovany od ČEZu do svého vlastnictví všechen halon, provedla odčerpání části halonu 1301 do vlastních nádob k provedení chemických rozborů, avšak ke dni 25. 11. 2022 již žádný halon 1301 převzatý od ČEZu nevlastnila, neboť byl předán třetí osobě ve formě výrobku, k čemuž, jak sama uvedla, existuje doklad o předání. Žalobkyně však bližší údaje a listiny týkající se předání halonu 1301 pocházejícího z JE Dukovany třetí osobě odmítla inspekci poskytnout. Tvrzení žalobkyně, že jedinou činností, kterou realizovala ve vztahu k halonu z JE Dukovany, bylo skladování halonů pro potřeby jejich kritického použití, tak není pravdivé. Uvedený závěr má oporu mimo jiné i v podání žalobkyně ze dne 13. 2. 2023, k němuž připojila listinu *Informace pro investora stavby o převzetí hasiva Halon 1301 v rámci projektu 6683 – Náhrada stabilního hasícího halonového zařízení* ze dne 19. 7. 2022, kde je mimo jiné uvedeno, že žalobkyně „přebírá hasivo Halon 1301 v režimu „znovuzískání“ podle ustanovení čl. 3, bod 23 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. 9. 2009...“. ČIŽP nijak nepochybila, jestliže po žalobkyni za účelem prošetření předmětu kontroly požadovala údaje a dokumenty, jimiž sama nemohla disponovat. Stejně tak uplatnění základních zásad činnosti správních orgánů ve spojení s institutem součinnosti nevylučuje, aby inspekce požadovala od žalobkyně doklady, o nichž v danou chvíli s určitostí neví, zda existují a zda je má reálně k dispozici. Správní orgány ve svých rozhodnutích nikde neuvedly, že žalobkyně prováděla vlastní recyklaci hasícího zařízení v JE Dukovany. Z rozhodnutí vyplývá pouze to, že po demontáži převzala hasivo (tlakové lahve s halonem 1301), které byly původně součástí systému protipožární ochrany, a to v režimu znovuzískání regulované látky. Pro žalobkyni nadto nemůže být aplikovaná právní úprava jakkoli překvapivá. V předmětné době byly postupy pro činnosti uvedené v § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 73/2012 Sb. (znovuzískávání regulovaných látek při recyklaci výrobků určených k požární ochraně a postup a způsob kontroly a evidence těchto látek) na základě zákonného zmocnění v § 10 odst. 11 zák. č. 73/2012 Sb., upraveny vyhláškou č. 257/2012 Sb., v příloze č. 5 k této vyhlášce. Nyní jsou tyto postupy upraveny v příloze č. 3 k vyhlášce č. 243/2023 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech. Námitka žalobkyně, že se na její činnost vyhláška č. 257/2012 Sb., nevztahovala, není případná.

71. S ohledem na výše uvedené soud nemůže přisvědčit námitce žalobkyně, že žalovaný věc nesprávně právně posoudil, pakliže aplikoval části § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 73/2012 Sb., a vyhlášky č. 257/2012 Sb., která na věc nedopadá. Postup žalovaného (s ohledem na zjištěný skutkový stav) má oporu ve správním spisu, přičemž správní orgány na věc správně aplikovaly výše citovanou právní úpravu.
72. V druhém žalobním bodě žalobkyně namítla, že žalovaný věc nesprávně právně posoudil, neboť nesprávně aplikoval a interpretoval § 10 odst. 2 kontrolního řádu.
73. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícím výkon jejich oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost. Zatímco umožnění výkonu kontrolních oprávnění kontrolujícího lze chápat ve smyslu nebránění nebo neodmítání výkonu takových oprávnění kontrolujícím, poskytnutí součinnosti k umožnění výkonu kontrolních oprávnění

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

kontrolujících předpokládá i aktivní jednání ze strany kontrolované osoby. (srov. JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel, LIBOSVÁR, Ondřej. *Zákon o kontrole*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 134.) Kontrolovaný nejen vydání podkladů umožní, ale podklady k výzvě i vyhledá a předá. Z obsahu správního spisu však plyne, že žalobkyně svou povinnost nesplnila, tj. nesplnila povinnost umožnit kontrolujícím výkon jejich oprávnění podle § 8 písm. c) kontrolního řádu. Žalobkyně jako certifikovaná osoba konající postupy podle § 10 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb., byla primárně vyzvána k předložení údajů, jejichž vedení jí ze zmocnění v § 10 odst. 11 citovaného zákona ukládala vyhláška č. 257/2012 Sb., přičemž požadavku inspekce nevyhověla. Nesplnila tak svou povinnost součinnosti (§ 10 odst. 2 kontrolního řádu), čímž spáchala přestupek podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. Soud tedy nesdílí názor žalobkyně, že inspekce nebyla oprávněna požadovat po ní předložení listin, na základě kterých se předání halonu 1301 uskutečnilo, listin dokladujících předání veškerého množství halonu 1301, který byl dříve součástí systému stabilního hasicího zařízení JE Dukovany, žalobkyní v roce 2022 třetí osobě, resp. všem takovým osobám, pokud nebyla pouze jedna; dále údaje o jednotlivých datech předání tohoto halonu a hmotnosti předaného halonu 1301, smlouvu uzavřenou mezi obviněným a společností NUVIA a.s., vztahující se k halonu 1301, který pocházel z JE Dukovany a data jednotlivých předání halonu 1301 třetí osobě. Z předloženého spisu je přitom zřejmé, že žalobkyně byla opakovaně vyzývána k doložení konkrétních dokladů, které by mohly vést k prokázání účelu, za jakým halon 1301 přebírala, v jakém režimu z hlediska zákona č. 541/2020 Sb. tak činila, k doložení předání veškerého halonu z JE Dukovany třetí osobě, a především k identifikaci této osoby. Žalobkyně požadované listiny a informace neposkytla. Nesplnila tak svou hmotněprávní povinnost spočívající v poskytnutí součinnosti ČIŽP. Řečeno jinak, byla-li žalobkyně v rámci kontroly k předložení jmenovitých písemností vyzvána, potom měla dokumenty, k jejichž vedení byla povinna, ČIŽP poskytnout, a skutečnost, že některými z požadovaných dokumentů reálně nedisponuje, inspekci sdělit. Podle Nejvyššího správního soudu nelze kontrolním orgánům vytýkat, že se dotazovaly i na předložení dokumentů, o kterých by se následně zjistilo, že je kontrolovaná osoba nemá reálně v dispozici, neboť kontrolní orgán tuto skutečnost nemůže bez součinnosti kontrolované osoby v některých případech vůbec zjistit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2018, č. j. 4 As 92/2018-35). Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že žalobkyní namítané rozsudky Nejvyššího správního soudu (ze dne 23. 5. 2018 č. j. 6 As 103/2018-53 a ze dne 22. 9. 2011 č. j. 5 Aps 4/2011-326) nejsou na nyní projednávaný případ přílehlavé, neboť se v nich nejedná o kontrolu ve smyslu kontrolního řádu.

74. V souvislosti s povinností kontrolované osoby poskytovat potřebnou součinnost zejména s ohledem na oprávnění kontrolujícího požadovat poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby [viz § 8 písm. c) kontrolního řádu] je třeba se zmínit i o namítaném zákazu sebeobviňování. K němu se žalovaný vyjádřil na straně 11 napadeného rozhodnutí. K této dílčí námitce odkazuje soud na závěr učiněný v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2015, č. j. 6 As 159/2014-52: „Meze zákazu sebeobviňování ve vztahu k poskytování informací právníckými osobami v řízení o správním deliktu vytyčil ve své judikatuře Tribunál (dříve Soud prvního stupně) i Soudní dvůr Evropské unie (dříve Evropský soudní dvůr). Odkazovaná judikatura se týká ochrany hospodářské soutěže, nicméně závěry o aplikaci uvedené zásady lze využít i pro širší právní oblast správního trestání. Při jisté míře zobecnění vyplývá z relevantní judikatury, zejména rozsudku Soudního dvora ze dne 18. 10 1989, *Orkem v. Komise* (374/87, *Recueil*) a

rozsudku Tribunálu ze dne 20. 2. 2001, Mannesmannröhren-Werke AG v. Komise (T-112/98), že orgán dohledu je i pod hrozbou sankce oprávněn zavázat účastníka řízení k tomu, aby poskytl veškeré potřebné informace vztahující se ke skutkovému stavu, které jsou mu známy, a aby mu předal případně příslušné dokumenty, jež má k dispozici, a to i tehdy, když mohou sloužit k prokázání protiprávního jednání vůči němu samotnému nebo vůči jinému subjektu. Přiznání absolutního práva nevypovídat by totiž zašlo za hranice toho, co je nezbytné pro zachování práva na obhajobu, a představovalo by neodůvodněnou překážku výkonu dohledové pravomoci. Ve vztahu k sebeobviňování formuloval Tribunál důležitý závěr: „Povinnost odpovědět na čisté skutkové otázky položené Komisí a vyhovět jejím žádostem o předložení již předtím existujících dokumentů nemůže vést k porušení zásady dodržování práva na obhajobu nebo práva na spravedlivý proces. Nic totiž nebrání adresátovi v tom, aby v dalším průběhu správního řízení nebo během řízení před soudem Společenství prokázal, vykonává tak své právo na obhajobu, že skutkové okolnosti vylíčené v jeho odpovědích nebo předané dokumenty mají jiný význam, nežli jaký jim přikládá Komise.“ (podtržení doplněno soudem). Z právě uvedeného plyne, že po žalobkyni nelze požadovat, aby přiznala své protiprávní jednání či jinak své jednání či předložené podklady právně hodnotila. Pouhým vyžádáním již existujících listin a sdělení údajů však nebyla v nyní posuzovaném případě žalobkyně nucena k sebeobvinění a její právo na spravedlivý proces zůstalo nedotčeno. Jak správně podotkl žalovaný, bez povinností uvedených v § 10 odst. 2 kontrolního řádu by byla jakákoliv kontrola plnění zákonných povinností ze strany inspekce stěží proveditelná, čímž by došlo k eliminaci kontrolní činnosti. Žalobkyni nic nebrání se v případném pozdějším řízení o přestupku hájit, zpochybňovat předložené listiny, resp. brojít proti zjištěním inspekce. Stejně tak je třeba zdůraznit, že jak napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí inspekce v sobě neobsahují žádné závěry stran možného porušení právních předpisů k ochraně životního prostředí, a to jak ve vztahu k zákonu č. 73/ 2012 Sb., tak k zákonu č. 541/2020 Sb. Ani argumentace řízením vedeným pod sp. zn. ZN/ČIŽP/46/1963/2023 není případná, neboť jak sama žalobkyně zmínila v žalobě, obviněný v označené věci svého práva nevypovídat využil v řízení o spáchání přestupku vedeném v souvislosti s porušením konkrétních předpisů, nikoliv v souvislosti s porušením povinnosti poskytnout součinnost. Druhý žalobní bod tudíž není důvodný.

75. Ve třetím žalobním bodě žalobkyně namítla neposkytnutí zákonné poučovací povinnosti s odkazem na § 4 odst. 3 správního řádu.
76. Předně je třeba konstatovat, že poučovací povinnost, které se žalobkyně v žalobě dovolává, je zakotvena v § 4 odst. 2 a nikoli v § 4 odst. 3 správního řádu. Tuto námitku žalobkyně vznesla již v odvolání proti rozhodnutí inspekce a žalovaný se s touto odvolací námitkou vypořádal v napadeném rozhodnutí na stranách 9 až 10; ostatně i sama žalobkyně v žalobě část pasáží z napadeného rozhodnutí citovala.
77. Z obsahu správního spisu plyne, že ve výzvě k doložení informací a dokumentů ze dne 12. 8. 2022, č. j. ČIŽP/46/2022/4579 je výslovně uvedeno poučení „Povinnost kontrolované osoby umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění a poskytnout součinnost stanoví § 10 odst. 2) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Nesplnění této povinnosti klasifikuje § 15 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), jako přestupek, s možností uložení pokuty do 500 000 Kč.“ Stejně tak v záznamu o kontrolních úkonech ze dne 10. 10. 2022, č. j. ČIŽP/46/2022/3629 je uveden obsah shora citovaného poučení. Nadto je právní úprava, na základě které měla žalobkyně povinnost vydat požadované listiny a informace, zahrnuta i ve vyznění žalobkyně o dalším postupu po podání odporu proti příkazu ze dne 4. 7.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

2023, č. j. ČIŽP/46/2023/3753, přičemž i v tomto dokumentu je žalobkyně poučována mimo jiné podle § 80 odst. 2 PřesZ a § 36 odst. 1 až 3 správního řádu. K uvedenému soud považuje za potřebné doplnit, že žalobkyně byla ode dne 16. 8. 2022, resp. ode dne 26. 8. 2022 v řízení zastoupena advokátem. Obecným požadavkem správního řízení v právním státě je povinnost správního orgánu informovat a poučit dotčené osoby o jejich procesních právech a povinnostech takovým způsobem, aby nebyly v důsledku jejich neznalosti poškozeny. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně byla v řízení opakovaně poučována o povinnosti poskytnout inspekci součinnost. V souvislosti s tím byla též poučena i o následcích nesplnění výše uvedené povinnosti dle příslušného ustanovení v kontrolním řádu. Soud proto nesouhlasí se žalobkyní, že v řízení před správními orgány se jí nedostalo poučení, na základě jaké konkrétní právní úpravy má povinnost vydat inspekci vyžadované listiny a informace. Dlužno doplnit, že míra poučení je dána povahou úkonu a osobními poměry osoby potřebné (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2008, č. j. 1 As 30/2008-49), neboť je zřejmé, že více poučení se předpokládá u osoby práva neznalé v kontrastu s osobu, která je zastoupena advokátem. Poučení má být toliko přiměřené, a jen je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Poučení rozhodně nemá, a ani nemůže, nahrazovat poskytování právních služeb, k němuž jsou příslušní kvalifikovaní zástupci (srov. PRŮCHA, P. *Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou*. Nakladatelství Leges, 2019). Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla v řízení opakovaně poučena, a to i za trvání zastoupení advokátem, nelze jejím námitkám přisvědčit. Žalobkyně nadto v žalobě ani neuvedla, jak byla na svých právech v důsledku tvrzené absence poučovací povinnosti zkrácena.

78. Soud nad rámec uvedeného konstatuje, že ani v tomto žalobním bodě není argumentace žalobkyně konzistentní. Žalobkyně se domáhala poučení, na základě jaké konkrétní právní úpravy má povinnost vydat inspekci požadované listiny a informace, na závěr své žalobní argumentace však uvedla, že požadovaného poučení se jí dostalo až v napadeném rozhodnutí, kde žalovaný odkázal na přílohu č. 5 k vyhlášce č. 257/2012 Sb. Odkazovaná pasáž v příloze č. 5 k vyhlášce č. 257/2012 Sb., se však týká povinnosti vedení dokumentace, nikoli povinnosti součinnosti se správními orgány dle kontrolního řádu (viz § 10 odst. 2 kontrolního řádu). Žalobkyně tak i v žalobě směšuje dvě různé oblasti. Laicky řečeno, žalobkyně směšuje poučovací povinnost správních orgánů s hmotněprávními povinnostmi plynoucími s příslušných právních předpisů. Namítané nesplnění poučovací povinnosti ze strany správních orgánů je věcí jednou, naproti tomu případné nesplnění hmotněprávních povinností vyplývajících z příslušných právních předpisů je věcí zcela odlišnou. Ani třetí žalobní bod proto není důvodný.
79. Dále soud přistoupil ke společnému vypořádání čtvrtého a pátého žalobního bodu. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v absenci uvedení důvodů snížení uložené pokuty o 50 000 Kč a v pátém žalobním bodě namítla nedodržení zásady *ne bis in idem*.
80. V obecné rovině platí, že podmínkou pro respektování zásady *ne bis in idem* je vždy nutnost zachování totožnosti skutku (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2005, č. j. A 6/2003–44, č. 1038/2007 Sb. NSS, či ze dne 18. 4. 2019, č. j. 1 As 26/2019–26). K tomu soud poznamenává, že skutek je událost ve vnějším světě, která je vyvolána jednáním člověka. Jde o všechny projevy vůle navenek, pokud jsou v příčinné souvislosti s vymezeným následkem, není-li zároveň vyžadováno zavinění. Skutek je tedy vymezen jednáním, jeho následkem a vztahem mezi nimi. Jeden skutek může mít znaky jednoho

správního deliktu, ale i více správních deliktů (jednočinný souběh), stejně jako nemusí vykazovat znaky žádného správního deliktu (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2020, č. j. 3 A 70/2019-75).

81. Soud nemohl žalobkyni přisvědčit v tom, že by byla v nyní posuzované věci nepřipustně opakovaně postihnuta za tentýž skutek, byť, jak sama uvedla, velice originálním způsobem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí upravil výrok I. rozhodnutí inspekce tak, že upřesnil popis konkrétních skutkových okolností. Z výrokové části vyplývá, že se žalobkyně dopustila řešeného přestupku jednak tím, že nedoložila ČIŽP ve stanovené lhůtě do 10. 2. 2023, až do obdržení příkazu dne 15. 6. 2023, údaje o jednotlivých datech předání halonu 1301 z JE Dukovany a hmotnosti předaného halonu třetí osobě požadované v záznamu o kontrolních úkonech č. j. ČIŽP/46/2022/6968 ze dne 27. 1. 2023, jednak tím, že nedoložila ČIŽP ve stanovené lhůtě do 13. 2. 2023, až do dne 15. 6. 2023, data jednotlivých předání halonu z JE Dukovany třetí osobě požadované v záznamu o kontrolních úkonech č. j. ČIŽP/46/2022/6969 ze dne 27. 1. 2023. Žalobkyně neposkytla součinnost jednak ve věci kontroly vedené podle zákona č. 73/2012 Sb., jednak ohledně kontroly vedené podle zákona č. 541/2020 Sb. Řečeno jinými slovy, žalobkyni je kladeno za vinu spáchání dvou samostatných skutků, které se odvíjejí od kontrol zahájených z odlišných důvodů. Zatímco první kontrola, která byla zahájena dne 23. 6. 2022, se týkala dodržování povinností plynoucích ze zákona č. 73/2012 Sb., tj. zacházení s regulovanými látkami nebo s výrobky, které je obsahují, předmětem druhé kontroly zahájené dne 25. 11. 2022 bylo dodržování povinností stran nakládání s odpady ve smyslu zákona č. 541/2020 Sb. Z právě uvedeného je na první pohled zřejmé, že je zde dáno nejen odlišné časové vymezení obou skutků, nýbrž zejména jejich odlišná věcná podstata. Touto optikou nahlíženo nelze jakkoli dovodit, že by žalobkyni bylo kladeno za vinu duplicitní neplnění (totožných) povinností. Soud však považuje za důležité zdůraznit, že hlavním účelem zásady *ne bis in idem* je poskytnout právní jistotu tomu, o jehož vině a trestu již bylo jednou pravomocně rozhodnuto, že již nebude vystaven, pokud nebude dané rozhodnutí cestou mimořádných opravných prostředků zrušeno, novému (opakovanému) stíhání (řízení) a potrestání. Uplatnění této zásady tedy předpokládá dvě po sobě jdoucí řízení, nikoli jediné řízení, v němž má být udělena sankce za skutek, který (případně) naplňuje formální znaky dvou různých deliktů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008 č.j. 5 Afs 9/2008-328 a ze dne 25. 8. 2010 č.j. 4 Ads 14/2010-282). V poměrech nyní projednávané věci přitom nejde ani o situaci, v níž by byla řešena otázka postihu jednoho skutku vícero přestupkovou kvalifikací. Tím spíše však nelze hovořit o porušení zásady *ne bis in idem*, neboť každý z obou výše popsáných skutků představuje samostatně postižitelné jednání. Námitka porušení zásady *ne bis in idem* se tak nejen mívá s tím, jak bylo jednání žalobkyně popsáno ve výrokové části napadeného rozhodnutí, především je však soud toho názoru, že je pojmově vyloučeno tuto zásadu aplikovat na případ žalobkyně. Pouze *obiter dictum* soud dodává, že vymezení skutku, jež má být kvalifikován jako přestupek, musí být dostatečně určité tak, aby bylo zřejmé, že pachatel svým jednáním naplnil všechny obligatorní znaky skutkové podstaty daného přestupku. Případná duplicita porušených povinností, které jsou obviněnému kladeny za vinu, nesmí být reflektována při úvaze o druhu a výši sankce, neboť by tím mohlo dojít k porušení zásady zákazu dvojího přičítání téže skutečnosti (okolnosti). O takovou situaci však v nyní projednávané věci nejde.
82. Soud se neztotožňuje s námitkou žalobkyně, že žalovaný nedostatečně odůvodnil snížení pokuty v souvislosti s dílčím zastavením řízení. Předně považuje soud za potřebné zdůraznit, že určením druhu a výměry správního trestu se žalovaný podrobně a přezkoumatelně

zabýval na stranách 12 až 14 napadeného rozhodnutí. Žalovaný protiprávní jednání žalobkyně vyhodnotil jako vysoce společensky nebezpečné, svévolné a nežádoucí. Jako přitěžující okolnost mimo jiné uvedl dobu trvání protiprávního jednání a zohlednil, že nepředložené doklady se týkaly halonu 1301 vyřazeného ze zařízení JE Dukovany ve velkém množství (16.402 kg), přičemž se jedná o regulovanou látku s potenciálem poškozování ozonové vrstvy 10,0. Dále žalovaný konstatoval, že uložená pokuta slouží jako represivní prostředek, přičemž nedoložení vyžádaných údajů a listin ve stanovených lhůtách má povahu trvajícího přestupku. Rovněž odůvodnil zastavení řízení ve vztahu k *nesdělení ČIŽP ve lhůtě do 10. 2. 2023, na základě jakého povolení či certifikátu halon 1301 skladoval ve skladu technických plynů JE Dukovany*. Z tohoto důvodu přistoupil ke snížení pokuty z původních 250 000 Kč na 200 000 Kč. Na tomto místě soud připomíná, že ukládání sankce se děje v rovině správního uvážení, jehož přezkum správním soudem se omezuje na to, zda úvaha správního orgánu o druhu a výši trestu nevybočila ze zákonných mezí či zda nejde o projev libovůle nebo zneužití správním orgánem. Žalovaný zákonné meze při stanovení pokuty nepřekročil a jeho úvahy nesvědčí o jakémkoli nepřípustném excesivním přístupu. Nutno podotknout, že určení výše peněžitého trestu se nemůže opírat o jakýsi přesný matematický výpočet, v němž by jednotlivým hodnoceným okolnostem byla přidělena plusová či minusová číselná hodnota. Žalovaný zcela správně přistoupil ke komplexnímu hodnocení všech okolností relevantních pro stanovení trestu a do toho hodnocení správně promítl i nutnost korigovat výši sankce vzhledem k dílčímu zastavení řízení. Úkolem soudu není, aby úvahy správního orgánu o druhu a výši trestu nahradil svou vlastní úvahou. Z pohledu přiměřenosti sankce považuje soud za vhodné dodat, že žalovaný snížil pokutu v rozsahu 20 %, což jistě nelze označit za marginální snížení sankce. Námitka nedostatečného odůvodnění výše sankce ve vztahu k jejímu snížení proto důvodná není.

83. V šestém žalobním bodě žalobkyně namítla, že žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žalobkyni uložena pokuta za skutky, přestože podle žalovaného nejsou přestupkem.
84. Předně soud konstatuje, že z žalobní argumentace ani z obsahu napadeného rozhodnutí nelze vyvodit závěr o tom, že by byla žalobkyni uložena pokuta za skutky, které nejsou přestupkem. Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně byla uznána vinnou z přestupku a potrestána pokutou za neposkytnutí potřebné součinnosti v rámci dvou kontrol, neboť nesplnila povinnosti stanovené v § 10 odst. 2 zákona kontrolního řádu. Žalobkyně se mylně domnívá, že je sankcionována za to, že nedisponovala předmětnými listinami a doklady. Skutková podstata nyní řešeného přestupku však spočívá v tom, že žalobkyně neposkytla kontrolnímu orgánu patřičnou součinnost. Jak ostatně uvedl žalovaný na straně 10 napadeného rozhodnutí, byť žalobkyně nemusela mít povinnost archivovat nebo vůbec pořizovat veškeré z požadovaných listin, skutková podstata řešeného přestupku nespočívala v tom, že snad tyto doklady nevedla, nýbrž v tom, že neposkytla patřičnou součinnost. Na výzvy inspekce žalobkyně nesdělila komplexní informace, které měla o 16.402 kg halonu 1301 vyřazeném ze zařízení v JE Dukovany, jehož pohyb se ČIŽP snaží zmonitorovat.
85. Žalobkyně byla v řízení primárně vyzvána k předložení dokumentů, jejichž vedení jí ukládá zákon č. 73/2012 Sb. Pokud žalobkyně některými dokumenty nedisponovala, měla a mohla tuto skutečnost inspekci sdělit a tím poskytnut potřebnou součinnost. Namísto toho žalobkyně doklady, k jejichž vedení je povinna, ve lhůtě neposkytla, respektive poskytnutí odmítla. V žádném případě tak nelze hovořit o tom, že by inspekci sdělila, že předmětnými

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

dokumenty nedisponuje. Nad rámec uvedeného soud odkazuje na závěr učiněný v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2018, č. j. 4 As 92/2018-35, že *pokud právní předpis někomu neukládá vést či udržovat nějakou evidenci nebo uchovávat určité dokumenty, ještě to nevylučuje, aby dotyčná osoba některé z těchto dokumentů ve své dispozici případně měla. Byla-li stěžovatelka v rámci kontroly k předložení jmenovitých písemností vyzvána, potom měla dokumenty, k jejichž vedení byla povinna, ČIŽP poskytnout, a skutečnost, že některými z požadovaných dokumentů reálně nedisponuje, ČIŽP sdělit. Podle Nejvyššího správního soudu nelze kontrolním orgánům vytýkat, že se dotazovaly i na předložení dokumentů, o kterých by se následně zjistilo, že je kontrolovaná osoba nemá reálně v dispozici, neboť kontrolní orgán tuto skutečnost nemůže bez součinnosti kontrolované osoby v některých případech vůbec zjistit.*“ (podtržení doplněno soudem). Závěr učiněný v právě citovaném rozsudku lze aplikovat i na nyní projednávanou věc, přičemž soud neshledal důvody, pro které by se od něj měl odchýlit.

86. Pokud žalobkyně v žalobě odkazuje na dokumenty, které v řízení inspekci poskytla, je třeba podotknout, že z měsíčních hlášení evidence stavu regulovaných látek ani z provozního deníku nelze nikterak zjistit jednotlivá data předání halonu 1301, s údajem o hmotnosti halonu předaného konkrétní třetí osobě, resp. všem takovým osobám, pokud nebyla pouze jedna. Doklady, které by prokazovaly předání veškerého množství halonu 1301 z JE Dukovany třetí osobě, žalobkyně v řízení odmítla předložit. Současně se při prohlídce skladu technických plynů dne 25. 11. 2023 v areálu JE Dukovany již na místě žádné tlakové láhve s halonem 1301 nenacházely, přičemž, jak správně podotkl žalovaný, s demontovanými tlakovými lahvemi s obsahem regulované látky nemůže nakládat kdokoli, ale pouze kvalifikované osoby disponující příslušnou certifikací.
87. Pokud žalobkyně odkazuje na měsíční hlášení evidence stavu regulovaných látek, které zasílala v zákonných lhůtách žalovanému, je třeba konstatovat, že ani z té nelze informaci o předání veškerého množství halonu 1301 třetí osobě a datech jednotlivých předání halonu 1301 třetí osobě zjistit, respektive ověřit. Správní orgány mají dozajista povinnost využít součinnosti mezi sebou, nicméně tato součinnost nemůže nijak nahradit povinnost žalobkyně poskytnout součinnost inspekci dle příslušných ustanovení kontrolního řádu. Jakkoliv se tedy žalobkyně dovolává toho, že správní orgány nezískaly požadované údaje z úřední evidence ve vztahu k informacím o (ne)vydaných správních aktech, nelze touto námitkou anulovat její povinnost poskytnout součinnost. Naproti tomu tvrzení žalobkyně, že předala veškerý halon 1301 vyřazený z JE Dukovany v konkrétní dny bezpečně oprávněným osobám, bez součinnosti žalobkyně ověřit nelze.
88. K závěrečnému konstatování žalobkyně, že napadené rozhodnutí trpí vnitřním rozparem, neboť typově totožné jednání žalobkyně žalovaný posoudil kvalitativně rozdílně, se soud s ohledem na jeho naprostou obecnost nemůže věcně vyjádřit.

VIII. Závěr a náklady řízení

89. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
90. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. listopadu 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu